

Behandling vilde overveie, om der ikke kunde foretages nogen Forandring i Udkastet. I mine Tanker, er der Noget deri, som siger formeget, og paa den anden Side mangler der Noget deri, som jeg kunde ønske optaget. Det, jeg mener, der siger formeget, og som jeg derfor ønsker skulde udgaae, er i fjerde Stykke de Ord: „Med Tilfredsstillelse have vi derfor i sin Tid hørt Deres Majestæts Regjering, som Svar paa 71,000 danske Mænds Henvendelse, vedkjende sig den Overbeviisning, at Holsteens Forhold nu maatte ordnes saaledes, at Deres Majestæt kunde opfylde Deres Forbundspligter som Holsteens Hertug, uden at de andre Landsdeles Afhængighed kræntedes. To Aar ere snart forløbne, siden denne Overbeviisning udtaltes, men endnu er intet virksomt Skridt foretaget til dens Udførelse. Vi miskjende ingenlunde Forholdenes Vanskelighed, men vi troe ikke, at denne formindskes ved at tøve.“ Jeg troer ikke, at det er nødvendigt at udtrykke den Tanke, som derved udtrykkes, thi i saa Henseende er der efter min Mening fuldstændig Enstemmighed hos den allerstørste Deel af Nationen; jeg finder tværtimod, at det kan gjøre ikke liden Skade, at en saadan Tanke udtrykkes af den danske Rigsdag, idet jeg antager, at Maalet, man vil opnaae, derved bliver vanskelige at naae. Det er altsaa den Passus, som jeg meget gjerne vilde have skulde gaae ud af Adressen.

Derimod er der en anden Sætning, som jeg savner, og som jeg troer i højeste Grad vilde kunne gavne Sagen, det er en slydlig og stærkt betonet Udtalelse af, at Danmark havde en fast Forvisning om, at Regjeringen i intet Tilfælde, hvorledes Sagerne end maatte stille sig, vilde gjøre Brud paa den Ret, som Danmark havde til i en fælles Forsamling at blive repræsenteret efter Folketallet. Denne Ret, troer jeg, burde betones saa stærkt som muligt i en Adresse, der indgives til Hans Majestæt Kongen. Jeg skal altsaa tillade mig at henstille til Udvalget, om det ikke vil tage dette under Overveielse inden Sagens sidste Behandling. Hvis det imidlertid ikke skulde finde det af en saadan Bestaaffenhed, at det kan gaae ind derpaa, skal jeg derfor dog ikke unddrage Adressen min Stemme.

Ordføreren: Jeg maa takke den ærede Landsthingsmand for den historiske Oplysning, han tilveiebragte fra tidligere Forhandlinger; den tjener til Bestyrkelse af den Betragtning, jeg gjorde gjældende, og det er altid godt, naar den kan have et positivt Grundlag. Jeg vil ikke mindre takke ham for de Bemærkninger, han gjorde om en Tilføining til og en Udelæse af Adressen, og de skulde blive tagne under Overveielse af Udvalget inden Sagens næste Behandling.

Christensen: Efter den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører maa jeg dog allerede paa dette Stadium af Sagen tillade mig den Ytring, at den omhandlede Tilføining, som den ærede næstforegaaende Tale (Bjerring) ønskede, forekommer mig allerede af den Grund aldeles utilraadelig, at den ligesom involverer nye Heelsstatsforsøg, og jeg synes, at vi have hørt nok af dem.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Udkast til Adressen (see Anh. B. Sp. 547 ff.) tilligemed Sagens Overgang til anden og sidste Behandling

vedtoges ved et Navneopraab, der foretoges paa Begjæring af Frølund, Christensen, F. Jørgensen, N. Pedersen, Poulsen, Borgen, D. Nielsen, P. Hansen, N. Hansen, Foged og Johansen, som nedenstaaende Riste udviser, med 40 St. mod 2.

Ja.

Boesen; Drejer; Jacobsens; Jørgensen, C.; Larsen; Lüders; Lütichau; Milling; Nielsen, D.; Pedersen, N.; Ploug; Poulsen; Rosenørn-Teilmann; Simony; Sonne; Strøm; v. Stübgen; Tang; Thalbitzer; Westfely; Beck; Bjerring; Borgen; Bräsch; Brod; Brodendorff; Carlsen; Christensen; Clausen; Faurichou; Foged; Frandsen; Frølund; Hansen, C.; Hansen, N.; Hansen, P.; Jessen; Jørgensen; Johansen; Jørgensen, F.

Nei.

Madsvig; Andre.